

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Č., V., IČO: X., zast. advokátom JUDr. J., P., proti žalovaným: I. A., D., IČO: X., II. J., N., zastúpená advokátom JUDr. Š., Š., o zaplataenie 217 482 Sk s prísl., na dovolanie žalovanej v II. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. februára 2008 č.k. 3 Cob 4/2008-70, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej v II. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. februára 2008 č.k. 3 Cob 4/2008-70 **o d m i e t a**.
Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I v Bratislave uložil povinnosť žalovanej v II. rade zaplatiť žalobcovi 194 591 Sk a trovy konania 35 597,80 Sk. Vo zvyšku súd prvého stupňa žalobu zamietol a uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť žalovanému v I. rade náhradu trov konania 10 874 Sk.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalovaná v II. rade zodpovedá žalobcovi za vzniknutú škodu, nakoľko bolo v konaní preukázané, že sa dopustila protiprávneho konania, čím porušila právnu povinnosť, ktorá je v príčinnej súvislosti so vznikom škody. V konaní bolo preukázané, že ku škode došlo dopravnou nehodou zapríčinenou vodičom Zajacom, ktorý riadil vozidlo so súhlasom vlastníka motorového vozidla, t.j. žalovanej v II. rade.

Proti tomuto rozsudku sa odvolala žalovaná v II. rade, navrhla rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu premlčania nároku uplatneného žalobcom.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací odvolanie žalovanej v II. rade odmietol z dôvodu, že odvolanie bolo podané oneskorene. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že proti rozsudku súdu prvého stupňa podala odvolanie žalovaná v II. rade. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok bol žalovanej v II. rade doručený v zmysle ust. § 47 ods. 2 O.s.p. uložením na pošte dňa 8. novembra 2007. Posledným dňom na podanie odvolania v pätnásťdňovej lehote bol 23. november 2007. Preto odvolanie podané dňa 26. novembra 2007 bolo podané po uplynutí zákonom určenej lehoty a odvolací súd odvolanie žalovanej v II. rade v zmysle ust. § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol ako neskoro podané.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná v II. rade. Navrhla uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil poukazom na ust. § 237 písm. f) O.s.p. V dovolaní uviedla, že rozsudok súdu prvého stupňa jej bol doručovaný dňa 8. novembra 2007, kedy nebola doma, preto jej pošta oznámila uloženie zásielky, pričom ako dovolateľka uviedla, posledným dňom odbernej lehoty bol 23.11.2007. Uvedený rozsudok súdu prvého stupňa prevzala v odbernej lehote dňa 22.11.2007 a dňa 26.11.2007 podala proti rozsudku odvolanie na pošte, teda v zákonnej lehote. Vyslovila názor, že odmietnutím odvolania jej bola odobratá možnosť konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1 O.s.p./ preskúmal vec v zmysle ust. § 242 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 243a ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že z hľadiska jeho prípustnosti neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu upravuje ustanovenie § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa ust. § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa ust. § 239 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa. Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie

o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovolateľ prípustnosť dovolania odvodzuje z písm. f/ § 237 O.s.p., podľa ktorého sa posudzuje odňatie možnosti konať účastníkovi pred súdom postupom súdu. Dovolateľ odvodzuje odňatie možnosti konania pred súdom nesprávnym rozhodnutím súdu druhého stupňa o odvolaní žalovanej v II. rade, keď podľa názoru dovolateľky odvolací súd nesprávne právne posúdil neprípustnosť odvolania z dôvodu jeho oneskoreného podania v zákonnej lehote.

Dovolací súd skúmal prípustnosť dovolania z dôvodov uvedených dovolateľom v dovolacom podaní.

V zmysle citovaného ust. § 239 ods. 1, 2, 3 O.s.p. neboli splnené zákonom stanovené podmienky prípustnosti podaného dovolania, keď napadnutými rozhodnutiami súdov prvého a druhého stupňa bolo vo veci rozhodnuté konečným spôsobom, neprípúšťajúcim proti týmto podanie osobitného opravného prostriedku proti právoplatným rozhodnutiam súdov a to dovolania. Pri skúmaní uvedeného dôvodu podania dovolania, odňatia možnosti konať pred súdom, dovolací súd zistil, že ani tento dôvod nebol uplatnený v zmysle ust. § 237 písm. f/ O.s.p., nakoľko nenastala situácia, ktorá by bránila žalovanej v II. rade riadne v zmysle zákona postupovať v spore. Z tohto dôvodu nie je možné konštatovať nemožnosť prístupu žalovanej v II. rade k spravodlivému konaniu a rozhodnutiu vo veci. Procesný postup súdov v oboch stupňoch prebiehal v zmysle právnej úpravy Občianskeho právneho poriadku a umožňoval žalovanej v II. rade zúčastniť sa na všetkých úkonoch prvostupňového a odvolacieho súdu. Zo skutočnosti neúčinného bránenia svojho práva, ktorá skutočnosť viedla k neúspechu žalovanej v II. rade v konaní vo veci samej, nemožno bez ďalšieho vyvodzovať odňatie možnosti účastníka konať pred súdom. Postupom súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu nebola odňatá možnosť konať žalovanej v II. rade pred súdom a preto v danej veci nebola splnená podmienka prípustnosti podania dovolania podľa ust. § 237 písm. f/ O.s.p.

Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná v II. rade dovolaním napadla také uznesenie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné a preto dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 4 prvá veta O.s.p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 4, § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v dovolacom konaní úspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože trovy v dovolacom konaní žalobcovi nevznikli žiadne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. augusta 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

